

ПРОТОКОЛ

№ 185

гр. Силистра, 26.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ана Аврамова

при участието на секретаря Г. Н. Йовчева
и прокурора С. Г. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Ана Аврамова Наказателно дело от общ характер № 20233400200185 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ВНОСИТЕЛ: ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – СИЛИСТРА – р. пр.,
явява се **ПРОКУРОР С. Т.**

ПОДСЪДИМ: Д. Г. Д. – р. пр., явява се лично и с **АДВ. В. П.**,
упълномощен от досъдебното производство и приет от съда.

НАСЛЕДНИК: Ш. Ф. Й. – р. пр., явява се лично. и с **АДВ. Р. Н.**,
упълномощен и приет от съда.

НАСЛЕДНИК: Ш. Ф. И. – р. пр., явява се лично. и с **АДВ. Р. Н.**,
упълномощен и приет от съда.

НАСЛЕДНИК: З. И. Р. – р. пр., не се явява.

НАСЛЕДНИК: Ф. И. М. – р. пр., не се явява.

НАСЛЕДНИК: Н. И. М. – р. пр., не се явява.

НАСЛЕДНИК: В. О. А. – р. пр., явява се лично. и с **АДВ. Р. Н.**,
упълномощен и приет от съда.

НАСЛЕДНИК: Г. И. М. – нер. пр., не се явява. Съобщението до същата е върнато в цялост с отбелязване, че лицето не се намира на посочения адрес, не живее в с. Проф. Иширково.

ПРЕДИ ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Н. – Моля да бъдат конституирани на основание чл. 76 и чл. 84 от НПК като частни обвинители и граждански ищци тримата ми доверители Ш. Ф. Й., Ш. Ф. И. и В. О. А.. По отношение на В. О. А. се позовавам на

Постановление № 4 от 25.05.1961г., № 5 от 04.10.1969г., с което е разширен кръга на лицата, имащи право на обезщетение от неимуществени вреди, с оглед дълбоката емоционална връзка, постоянното съжителство на В., въпреки развода им и неразделността им откакто са женени. Има един кратък период, през който се разделят, той е няколко месеца.

Представям на съда писмени молби, с преписи за страните.

Ще ангажираме гласни свидетелски показания. Уточняваме претенцията за законната лихва върху сумите -от дата 14.05.2022г.

Съдът връчва преписи от молбите на страните.

ПРОКУРОРЪТ – Молбите за конституиране като граждански ищци и частни обвинители на лицата са основателни и допустими са за разглеждане гражданските искове, свързани с неимуществените щети. Не възразявам да бъдат конституирани и да бъдат приети за съвместно разглеждане гражданските искове за по 50000лева за всеки един от тях.

АДВ. П. – Молбите са допустими, доколкото са основателни ще се прецени след С.ране на доказателствата.

Относно В. О. А. не съм запознат с тълкувателните решения, но предвид особените отношения на В. О. А. с бившия ѝ съпруг, до момента са събрани доказателства, които опровергават нейната теза, но по Ваша преценка след С.ране на всички доказателства да се прецени да А. има основание да претендира неимуществени вреди.

След изслушване становищата на страните, **СЪДЪТ** преценява, че трите молби са своевременно предявени, допустими са, молителите имат качеството на наследниците на пострадА.я, а по отношение на В. А., съобразявайки и тълкувателните решения по този въпрос, намира, че молбите следва да бъдат уважени, поР. което

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА Ш. Ф. Й., Ш. Ф. И. и В. О. А. като частни обвинители в процеса.

КОНСТИТУИРА Ш. Ф. Й., Ш. Ф. И. и В. О. А. като граждански ищци в наказателният процес.

ПРИЕМА за съвместно разглеждане предявените от всеки един от тях искове срещу подсъдимия в размер от по 50000лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на престъплението, ведно със законната лихва от датата на увреждането 14.05.2022г., до окончателното изплащане.

**СТАНОВИЩА ПО ДАВАНЕ ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО
ЗАСЕДАНИЕ:**

ПРОКУРОРЪТ – Моля да дадете ход на делото.

АДВ. Н. – Моля да дадете ход на разпоредителното заседание.

АДВ. П. – Моля да бъде даден ход на делото.

СЪДЪТ счита, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход на делото, поР. което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на подсъдимия:

Д. Г. Д. – , неосъждан, ЕГН *****.

СНЕМА се самоличността на гражданските ищци и частни обвинители:

Ш. Ф. Й. – без родство с подсъдимия, дъщеря на пострадА.я Ф. И. А..

В. О. А. – без родство с подсъдимия, съжителствала с пострадалия Ф. И. А..

Ш. Ф. И. – без родство с подсъдимия, син на пострадалия Ф. И. А..

СЪДЪТ констатира, че съдебните книжа са връчени своевременно.

СЪДЪТ разяснява на страните правата им на отводи срещу състава на съда, съдебния секретар, прокурора и защитниците.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам искания за отводи.

АДВ. Н. – Нямаме искания за отводи.

АДВ. П. – Нямаме искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ – Преди да обсъдим въпросите, моля да допуснете отстраняване на очевидна фактическа грешка в обвинителния акт. Видях в обвинителния акт на няколко места, съм отбелязал годината „2023“. Нищо не се е случило 2023г. Уточнявам, че всичко, което е фактология, е 2022г. Има 5-6 места, където съм посочил „2023г.“ и на 2 места съм посочил като дата на смъртта „25.05.“, по документи е 24.05., някъде е записано 24/25.05., но 24.05. е датата по документи, тя е деня на престъплението, за което е обвинен.

Аз съм подготвил и обвинителен акт, с преписи за страните, в който са отстранени тези технически грешки и предлагам на съда и на страните актуално с днешна дата поправен обвинителния акт, както казах с тези отстранени недостатъци или явни технически грешки.

Пак казвам 2023г. е грешната година, няма нищо 2023г., 2022г. е С.тието и другото е за деня на смъртта – 24.05.2022г.

За този обвинителен акт не чаках съдът да ми каже за процедурата по чл. 248а от НПК, изправих тези технически грешки и представям на Вашето внимание този обвинителен акт, в който са отстранени тези технически грешки.

Нито една друга дума не е изменена, освен корекцията на годините и датата, както посочих. Нищо друго няма различно от предходното.

Ако страните са съгласни и уважаемият съд да прецени, че тази поправка е допустима, моля да се приеме и да продължи разглеждането на делото по корекциите, които днес представих на Вашето внимание.

По искането на прокурора, **СЪДЪТ** констатира, че действително се касае за допуснати технически грешки в обвинителният акт и не намира пречка изправянето им да се извърши в съдебно заседание, като

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА отстраняване на очевидни фактически грешки в обстоятелствената част на обвинителния акт, касаещи годината „2023“ „“, както и в датата на смъртта на Ф. И. А..

ПРИЕМА и приобщава новият обвинителен акт с коригираните технически грешки.

ВРЪЧВА на страните преписи от коригиращия обвинителния акт,

СЪДЪТ разяснява на страните последиците от предварителното изслушване, а именно: В съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснатите нарушения на процесуалните правила по ал.1, т.3 на чл.248 от НПК, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание, включително по почин на съдията – докладчик или които са приети за несъществени.

ПРИСТЪПВА се към обсъждане на въпросите, визирани в чл.248 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че са налице всички предпоставки за разглеждане на делото в открито съдебно заседание, имам предвид, че делото е подсъдно на съда и няма процесуални нарушения.

Няма нужда, според мен, разглеждане на делото при закрити врата или за изменение мерките за процесуална принуда.

Няма да соча нови доказателства.

Моля да определите дата за процеса.

Ако има искания за разглеждане на делото по особените правила ще взема становище, ако бъдат направени такива.

АДВ. Н. – Действително, Госпожо Председател, аз съм солидарен с представителя на ОП – Силистра.

Действително делото като материална и местна подсъдност е подсъдно на Окръжен съд Силистра, спазени са правилата.

По т. 2 няма основание за спиране или за прекратяване на наказателното производство.

На досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия.

Не са налице и основанията за разглеждане на делото при закрити врати, както и за привличане на резервен съдия.

Няма нужда да бъде изменена мярката, така или иначе той я спазва тази мярка.

По отношение на гледане на делото при особените правила по т. 4, това е изключителен прерогатив на защитата и те имат инициативата за това.

Солидаризирам се с прокурора да насрочите делото в едномесечния срок за разглеждане на делото.

АДВ. П. – Считаме, че делото е подсъдно на Окръжен съд – Силистра.

Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Не е допуснато в досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, които да са ограничили правата на обвиняемия и на наследниците на пострадалия.

Не държим на разпита на свидетелите, които са от медицинския екип от „Спешна помощ“, а именно Р. П. П., Д. Г. А. – В., К. Б. К., Е. М. М. и Г. Т. А. – С. и сме съгласни да им бъдат прочетени показанията, както и не държим на разпита на вещите лица по тройната СМЕ – проф. Д. ДР, проф. М. А. Ц. и доцент Г. Н. К., тримата от гр. Варна. Държим на разпита на вещите лица, които са от гр. Силистра. В тази връзка считам, че са налице основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила, а именно в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК.

Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия и съдебен заседател, защитник, вещо лице, преводач, тълковник и извършване на следствени действия по делегация.

По т. 6, мярката за процесуална принуда към момента изпълнява своето предназначение, имах предвид и наложената забрана да напуска пределите на страната.

Искания към съда за нови доказателства нямаме.

Моля да насрочите съдебното заседание в законовия срок.

ПРОКУРОРЪТ – Съгласен съм производството по делото да протече по реда на чл. 371, т. 1 от НПК и да не се разпитват посочените от адв. П.

свидетели и вещи лица.

АДВ. Н. - Съгласни сме производството по делото да протече по реда на чл. 371, т. 1 от НПК и да не се разпитват посочените от адв. П. свидетели и вещи лица.

СЪДЪТ като изслуша становищата на страните, прецени следното:

Делото е подсъдно на Окръжен съд – Силистра

Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Съдът се солидаризира и със становищата на страните за липса на допуснато в досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия и неговите наследници и не констатира такива допуснати нарушения.

Прави се искане за преминаване към производството по чл. 371, т.1 от НПК. Същото е допустимо за престъплението, за което подсъдимият е предаден на съд. Изразява се готовност от страните за общо съгласие за непровеждане на разпит на свидетели и вещи лица и приобщаване на съответните протоколи от досъдебното производство.

Няма условия за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател и други лица по т.5. Няма условия за промяна на мярката.

Преценявайки липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и едновременно с това наличие на условия за разглеждане на делото по Глава XXVII, следва извод, че са налице предпоставките за незабавно разглеждане на делото, по което и на основание чл. 252, ал. 1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА разпоредителното заседание за приключено.

ПРИСТЪПВА към незабавно разглеждане на делото по Глава XXVII, в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК.

СЪДЪТ разяснява на подсъдимия правата му по чл. 371 от НПК и го уведомява, че събраните доказателства в досъдебното производство и направеното от него самопризнание по чл. 371, т. 2 от НПК ще се ползват при постановяване на присъдата.

ДАВА СЕ ХОД НА СЪКРАТЕНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се делото:

Образувано е по внесен обвинителен акт от Окръжна прокуратура – Силистра, с който на Д. Г. Д. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. „трето“ от НК.

ДАВА се възможност на прокурора за становище:

ПРОКУРОРЪТ – Обвинителният акт, който представих на Вашето внимание, поддържам изцяло. Неговото изготвяне беше в резултат на моята преценка, че е извършено престъпление от общ характер, което подлежи на разглеждане от този съд и доказателствата за виновността на Д. Г. Д. са безспорни, безспорно установени в хода на досъдебното производство. Всичко това ме накара да изготвя обвинителния акт и да предам на съд подсъдимия за престъпление по чл. 124, ал. 1, пр. „трето“ от НК. Самото престъпление е престъпление по непредпазливост, а в резултата на умишлено нанесена телесна повреда. Самото престъпление е извършено на 24.05.2022г. Тогава е настъпила смъртта на пострадалАя Ф. А., а самата лека телесна повреда, която е довела до тази смърт, е извършена 10 дни по – рано. Или казано с други думи – датата на престъпление е 24.05.2022г., но самото започване на процеса, довел до смъртта на Ф. А., е 10 дни по – рано, когато е инцидента на 14.05.2022г.

В настоящия процес няма да ангажирам нови доказателства. Разбира се, това е първоначалното ми становище. М

Моля днес да извършим каквито процесуални действия можем каквото остане за следващия път за разпит на свидетели и вещи лица.

Засега казвам, че поддържам това обвинение.

Подсъдимият можеше да използва процедура, която е облекчена за него, но това не се състоя, така че в процеса Окръжна прокуратура ще представи на Вашето внимание всички доказателства и ще проверим тяхната достоверност в процеса устно и непосредствено пред съда.

ПРЕДОСТАВЯ се възможност на гражданските ищци да изложат обстоятелства по исковете.

АДВ. Н. – От името на моите доверители поддържаме обвинението с всички факти и обстоятелства, инкорпирани в обстоятелствената част на обвинителния акт и в тази връзка ние ще поддържаме ведно с представителя на Окръжна прокуратура въпросното обвинение, което е повдигнато още на

досъдебното производство на Д. Г. Д..

Отделно от това поддържа гражданските иски и моля да ги уважите, за вреди от неимуществен характер така, както сме ги предявили.

ПОДС. Д. Г. Д. – Разбрах в какво съм обвинен. Не се признавам за виновен. Ще дам обяснения по делото след всички свидетели и вещи лица.

Давам съгласие да не се разпитват свидетелите Р П. П, Д Г. А – В., К Б К, Е М М и Г Т А – С, както и трите вещи лица по тройната СМЕ от гр. Варна – проф. Д Д Р, проф. М А Ц и доцент Г Н К. Давам съгласие при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертно заключение от досъдебното производство

АДВ. П. – Давам съгласие да не се провеждат разпити на тези лица и непосредствено да се ползват тези протоколи и заключение на експертизата.

СЪДЪТ запитва и ГР.Ищци и Ч.Обвинители дА. дават съгласие да не се разпитват свидетелите Р П. П, Д Г. А – В., К Б К, Е М М и Г Т А – С, както и вещите лица по тройната СМЕ и дават ли съгласие при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертното заключение от досъдебното производство.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. Й. – Давам съгласие.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Давам съгласие.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Давам съгласие.

АДВ. Н. – Даваме съгласие да не се провеждат разпити на тези свидетели и вещи лица и да се приобщат съответните протоколи и заключение.

СЪДЪТ, като прецени, че съответните действия при разследването са извършени при условията и по реда, предвидени в НПК, не са констатирани съществени процесуални нарушения при С.рането на доказателства, нито се констатира съществени противоречия в тях, и предвид изразеното общо съгласие от страните, на основание чл. 372, ал. 3 във вр. с чл. 371, т. 1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОДОБРЯВА изразеното съгласие на подсъдимия, защитника му, гражданските ищци и частни обвинители и техния повереник да не се провежда разпит на свидетелите Р П. П, Д Г. А – В., К Б К, Е М М и Г Т А. – С, както и вещи лица по тройната СМЕ, а именно проф. Д. Д Р, проф. М А Ц и доцент Г Н К, **И ОБЯВЯВА** че при постановяване на присъдата непосредствено ще се ползват съответните протоколи и експертното заключение от досъдебното производство.

На основание чл. 371 ал.1 вр.283 от НПК, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИБЩАВА** протокол за разпит на свидетеля Р П. П /лист 166 от том I по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/; на свидетелката Д Г. А – В. /листи 167-168 от том I по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/; на свидетелката К Б К /лист 169 от том I по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/; на свидетеля Е М М /лист 171 от том I по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/; на свидетелката Г Т А. – С /лист 190 от том I по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/, както и заключението по Тройна съдебномедицинска експертиза №5/2023г., изготвена от проф. Д. Д Р, проф. М А Ц и доцент Г Н К /листи 162-2012 от том II по дознание №249/2022г. на РУ – Силистра/.

АДВ. Н. –В залата е свидетелката СД Х – И, която също можем да разпитахме днес. Тя е давала показания на досъдебното производство. Същата е съпруга на доверителя ми Ш..

КОНСТАТИРА се, че свид. СД Х – И. се явява днес, същата се извежда извън съдебната зала.

Пристъпва се към разпит на гражданските ищци и частни обвинители.

СЪДЪТ разясни на тримата граждански ищци и частни обвинители наказателната отговорност по чл. 290 от НК, както и правата по чл.121 и чл.122 НПК. Същите обещаха да говорят само истината пред съда.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. Й. – Дъщеря съм на Ф. И. А..

Знам за случая, че нея вечер са извика. линейката от Спешна помощ. Той е паднал, щото е бил пиян. Това ми го казаха брат ми, майка ми. Занесли са го вкъщи с линейката, заедно с трима свидетели и те са каза., че той е

пиян. След това си е вкъщи. На сутринта майка имаше болки в корема. Даже още същата вечер, но сутринта майка ходи на доктор. Тя няма осигуровки и брат ми я донесе до границата, аз живея в Турция и отидохме и вземахме майка ми, тя се оперира. През това време научихме, че той не е паднал, станал е някакъв инцидент в ресторанта, из селото тъй се е говорило. На брат ми жена му като отишла вкъщи, го намира паднал както стоял на стола и седи паднал с ръка под главата си. После извика. Бърза помощ и Бързата помощ дошла, и са го закарА. в болницата. Аз зная само за този случай. В петък вечерта беше случая, дата не си спомням. В събота следобед вземахме майка от границата. В неделя майка се оперира и в понеделник бяхме в България. Баща ми беше в болницата. Отидохме да видим баща ми. Той беше в безсъзнание. Лекарите ни казаха, че е получил хематом, че има хематом в главата, че има счупен череп и докторката ни обясни, че това не се случва от падане, той е удрял с тъп предмет по главата. Имаше доктор от Варна и това ни обясни.

Баща ми работеше в ЗК „Нива“. Д. също работи там. И брат ми там работи.

Майка ми и баща ми имат развод само, но иначе живеят в една и съща къща. Никога не са живели отделно, обитавА. са винаги една и съща къща. Бяха близки. Заедно се грижеха за домакинството.

Цялата тази случка с баща ми не я приемаме, защото това е според мен умишлено. Ние страдаме.

На Д. жена му ми е братовчедка.

Баща ми от време на време казваше, че са се заяждА. с Д.. Те на едно и също работно място работеха.

Не съм чувала баща ми някога да е участвал в сбивания, в сканДА..

След смъртта на баща ми мен ми е тъжно, мъчно ми е. Бях близка с баща ми, отношенията ни бяха добри. Аз по принцип си живея в Турция, но ние всеки месец си бяхме тука. Той живееше с майка ми тука, заедно живееха. Аз като си идвах от Турция отсядах при майка ми и баща ми, имахме добри отношения.

Преди да го закарат в болницата, баща ми беше вкъщи, сам беше. Майка ми в събота следобед дойде в Турция. При баща ми са отишли брат ми и снаха ми и той си е лежал, те знаят, че е пиян.

АДВ. П. – В протокол, съставен от д – р Х, е записано, че баща Ви е паднал в банята. Знаете ли нещо за това?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. Й. – Да, знам. Аз даже с докторката съм говорила това и тя се ядоса. Каза ми, че тя е написала погрешно и че и тя ще присъства на делото. Аз исках да разбера за случая какво му има. Тя ми каза, че линейката го докарва в болницата с хематом на

главата обаче тя не могла да прецени какъв е случая и извика А. доктор от Варна. Докторът казал, че иска да говори с които са го донесли в болницата. Говорил с брат ми, с жена му. Каза А., че този човек е получил хематом на главата си, удрян е с нещо. И те са каза А., че се говори нещо из село. Тогава докторът казал: „Идете, направете жалба“.

Не зная някой да е казал, че баща ми е паднал в банята и да е записано в протокола.

Като говорих с докторката, тя каза, че е написала погрешно и каза: „Ще го оправя“ и даже ми показва на компютъра.

АДВ. П. – Кажете за отношенията между майка Ви и баща Ви? Колко години беше майка Ви в Турция?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. Й. – Майка ми 20 години беше в Турция. От време на време майка ми идваше в България в къщата си, където живее и баща ми. От време на време баща ми идваше в Турция. През тези 20 години баща ми живееше в България. От време на време са им А. проблеми помежду си, както във всички семейства, но не зная да са били повече от нормалните проблеми и не зная да са отнасяли до полицията.

АДВ. Н. – Майка Ви за колко време я оперираха?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. Й. – В неделя я оперираха, в понеделник в 9,00ч. я изписаха от болницата.

АДВ. Н. – Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

АДВ. П. – Нямам други въпроси.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Когато стана случая, на 15.05.2022г. към 02,00м. се обади по телефон на Д. жена му и каза, че баща ми е паднал пред ресторанта, бил пиян и да отидем да го приберем. Ние като отидохме там, Бърза помощ беше там, на главата си беше наранен, обаче ни казаха, че е паднал, бил пиян. Ние искахме да го закараме в болницата, обаче Бърза помощ ни казаха, че бил пиян и няма нужда, и го закарахме вкъщи. На следващия ден майка ми имаше болки, закарахме я тук в болницата, тя нямаше осигуровки, тя е пенсионер от Турция, там си има осигуровки и заедно с комшията ми, който почина, заедно я закарахме до границата и се

върнах към 02,00ч. през нощта. Отидох да проверя на баща ми къщата, крушките не светеха и аз помислих, че си е легнал. Прибрах се вкъщи. Сутринта отидох и го намерих паднал в кухнята на земята върху килима с дясната ръка под главата си/показва изпълната дясна ръка и глава върху нея/.

Извиках пак комшията, вдигнахме го и се обадохме пак на Бърза помощ. Те дойдоха и го закараха в болницата. В болницата ни искаха пижами. Аз се върнах на село и тогава разбрахме, че е станал побой. Като се върнах пак в болницата, казах, че е станал някакъв побой, обаче не знаех нищо за случая.

Отношенията ни с баща ми бяха повече от баща и син, бяхме като приятели.

ПРОКУРОРЪТ – Да се върнем към 14.05.2022г., искам малко повече подробности от 14.05. и оттам нататък какво се случи? Кой Ви се обади, спомняте ли си?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. –

Ф. се обади по телефона и каза, че е станал побой – това на следващия ден сутринта.

Иначе вечерта ми се обадиха към 1,30ч през нощта на Д. жена му се обади, тя се казва Н. – тя се обади и каза, че баща ми бил пиан и е паднал и да отиваме да го прибираме. Аз и жена ми отидохме да го прибираме. Отидохме пред ресторанта. Бърза помощ бяха там, казаха ни, че бил пиан и паднал. Там разговарях с Ф. и той ни каза, че баща ми бил пиан. Даже и сестрата от Бърза помощ каза, че бил много пиан. Имаше жена от Бърза помощ. Тя ни каза, че и на нея така са й казА., че бил пиан, че паднал и си ударил главата. Те тъй знаеха и ние тъй знаехме за същата вечер. Ние питахме да го закараме ли в болницата, те казаха, че няма нужда, докторката пак каза, че няма нужда да бъде закаран в Бърза помощ, защото бил пиан, той вкъщи ще изтрезнее. Казаха ни като го закараме вкъщи да му сложим малко по – висока възглавница, каза ни докторката, ако повръща нещо, да не се дави каза.

Баща ми тогава го заварихме в носилката, а носилката беше в линейката. Даже докторката каза да го питаме иска ли да отиде в болницата и аз питах баща ми: „Да те закараме ли?“, той каза само „м-м“, което според мен значеше „не“ и затова го закарахме вкъщи.

Още тогава видях рана на баща ми в тилната част на главата в средата. Тази рана беше около 2см. По главата имаше кръв. Баща ми имаше малко коса на това място, беше къса. Видях следи от кръв и рана около 2см. Още там видях раната. Баща ми беше на носилката даже и докторката каза, че е паднал и че има рана. Баща ми беше настрани легнал в носилката и видях раната на тила му. Той каза „м-м“, което приех за „не“ и тогава решихме да го приберем вкъщи. Докторката ни каза да му сложим по – висока възглавница.

Баща ми беше облечен с панталон. По дрехите му нямаше следи от

нещо. Дрехите му бяха мокри. Имаше следи от вода по дрехите му. Аз това видях, че бяха много мокри дрехите му. Не видях следи от повръщане.

Баща ми беше докаран до дома му с линейката. Линейката спря пред дома. Ф. дойде с нас и още едно момче, което познавам само по прякор Коко и те заедно ми помогнаха на мен да го сложим в инвА.дна количка, която взехме от линейката и на количката по пътеката го закарахме до вкъщи. Оставихме го на леглото легнал по гръб, като му поставихме две възглавници, защото докторката каза да стои на по – високо, тъй като ако повърне нещо, да не се задави.

Когато го докарахме в къщи, не съм разговарял с баща си, защото той беше в безсъзнание. Ние мислехме, че е пиан и го оставихме да спи. Оставихме го там и аз си отидох вкъщи. Моят дом се намира наблизо, през 4-5 къщи. През нощта никой не ми се е обаждал за баща ми. На следващата сутрин на 15.05.2022г. майка го събудила и го накарала да отиде да си вземе душ. Той отишъл, взел си душ и пак легнал да спи. Това го зная от майка ми. Аз отивам по принцип рано там да гледам животните, отидох да гледам животните и влязох вътре в къщата да видя баща си. Той спеше, в безсъзнание беше. Не беше се изкъпал още, след мене се е къпал. Тогава на 15-ти го заварих като още беше в безсъзнание. След това зная от майка ми, че се е къпал.

ПРОКУРОРЪТ – По – нататък какво стана, разкажете за следващите дни, което си спомняте?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Майка ми имаше болки и с жена ми ходиха тука до болницата и й каза, че има апандисит, а тя няма тука осигуровки и трябваше да отиде в Турция. Говорих с моя комшия, който почина, да я закараме заедно до границата и той каза, че няма проблем. Взехме колата и я закарахме на границата с Турция. Върнахме се през нощта към 02,00-02,30ч. в събота срещу неделя. Като пристигнахме сутринта аз отидох да видя има ли нещо, крушките не бяха светнати и аз помислих, че баща ми спи. Не съм влизал тогава, а се прибрах вкъщи. Сутринта в неделя на 15-ти отидох рано да гледам животните и като пуснах животните отидох да го видя. Като влязох вътре, видях баща ми паднал в кухнята върху килима с ръка под главата си/показва изпъната дясна ръка и глава върху нея/. В кухнята има маса и 4 стола. Иначе кухнята е голяма. В кухнята няма легло. Има мивка, но той беше паднал на разстояние около два метра от мивката. Беше паднал и не много близо до масата. Обадох се на комшията да го вдигнем, обадох се на жена ми и на Бърза помощ. Те дойдоха, казахме им, че той е в безсъзнание и го сложихме на леглото. Линейката дойде към 08,30-09,00ч. за около 20 минути от нашето обаждане. После с носилката го взехме и го сложихме в линейката и линейката тръгна за гр. Силистра и ние тръгнахме след линейката аз, комшията ми и жена ми. В гр. Силистра го

настаниха в болницата в интензивното и ми казаха да му донесем пижами, чаршафи, хавлии. Като се върнахме на село, там вече ни казаха, че е станал някакъв побой – Ф. ни каза това.

Преди това когато оставихме баща ми в болницата, тогава не разговаряхме с него. Той не беше в състояние да разговаря. Само спеше. Нямаше затруднение в дишането. Не съм усетил да издава някакви звуци или хъркане. Само спеше.

На село като се върнахме за пижами, тогава Ф. ни каза, че е имало някакъв побой, че е имало сбиване между подсъдимият Д. и баща ми. Тогава не съм се опитвал да се свържа с Д. да разбере повече за случилото се, не съм му се обаждал, не съм го търсил.

После ходихме в болницата и го носиха на скенер и ние помагахме да го вкарат на скенер. Даже една лекарка каза, че е удрян по главата, защото един пиян човек никога не пада по гръб. Това една лекарка жена ни го каза, не се сещам за името ѝ.

Всеки ден посещавахме баща ми в болницата. Ние отивахме само, вземахме го от стаята, вкарвахме го в скенера и го прибирахме, и аз после се прибирах вкъщи, бях на работа.

Неговото състояние тези дни той през цялото време беше в безсъзнание и не можахме изобщо да разговаряме с него. При тези посещения бях с комшията ми, дето почина.

Майка ми в понеделник се върнаха от Турция и после те почнаха да отиват – майка ми и сестра ми, защото аз бях на работа. През това време не са могли да разговарят с баща ми, като майка каза, че един път само мъкнал, издавал е само някакви звуци и толкоз, но нищо не му се разбирало.

На 24.05.2022г. към 07,00ч. сутринта аз отидох да гледам животните и се отбих при майка ми да пия едно кафе, но чух, че вътре плаче. Попитах я какво е станало и тя каза, че от болницата ѝ са се обадили и ѝ казал, че баща ми е починал.

Бяхме в много добри отношения с баща ми, чувствах го като приятел. Къщите ни бяха разделени, обаче ние всяка вечер бяхме заедно – или те идват у нас или ние отивахме у тях, постоянно си бяхме заедно. Празниците заедно отбелязвахме. Аз на 1-ви май имах рожден ден и заедно празнувахме, на 6-ти май заедно празнувахме.

С баща ми работихме заедно в едно предприятие. Аз скоро започнах при него, преди това работих в строителството, като се върнах от Турция. Баща ми искаше да ме вземе при себе си. Временно, понеже няха категория за трактор, почнах първо в овощната гР.на. След време си изкарах категорията и станах тракторист в ЗК.

Баща ми постоянно ми е помагал, не само в работата.

АДВ. Н. – Да се върнем на 14.05.2022г., къде беше линейката, на какво

разстояние беше тя от местото, където евентуално са се сбили.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Линейката беше, има един малък паркинг там и линейката беше там. Баща ми беше на носилката.

На земята не съм забелязал кръв, обаче дрехите му бяха мокри изцяло, много мокри. Главата му също беше изцяло мокра. С майка ми му свА.хме ризата и панталона и го завихме с един чаршаф, юрган.

АДВ. Н. – Какво изпитавте, когато разбрахте, че баща Ви е бил бит?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Добре, че роднините ми ме спряха, като ми казаха, че не е моя работа, да изчакаме делото.

Баща употребяваше алкохол като всеки човек, обаче не всяка вечер като се С.раме. Не злоупотребяваше с алкохола и не се напиваше. Пиеше по една ракия, вино ако няма, пиеше по една бира. Пиян съм го виждал, но никога не съм го виждал да падне. Той сутрин рано ставаше да гледа животните и след това отиваше на работа. Не употребяваше много алкохол.

ПРОКУРОРЪТ – Баща Ви и подсъдимият работят заедно? Споделял ли Ви е някога баща Ви, Вие знаете ли, бил ли сте свидетел на някакви спречквания между тях преди този случай?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Понякога само казваше, нА. ние бяхме в Турция, аз две години стана се върнах и през тези две години някакви заяждания са имА.. Това баща ми ми е казвал, че се заяждА. с Д.. Тези заяждания не са били постоянни, само няколко пъти. Не зная да са се сбили някой път.

Баща ми, като употребеше алкохол, не беше склонен да нА.та на бой. Беше си в спокойно състояние, когато употреби алкохол. Никога не съм виждал баща си да повръща, когато употреби алкохол.

Аз от една година преди инцидента работя заедно с Д. в ЗК. През този период съм нямал спречквания или караници с него. С него не съм бил на празници на кооперацията. Много рядко сме били заедно на празници – от Байрям на Байрям сме се виждА.. Виждал съм го на Байряма да употребява алкохол. През това време не съм го виждал в това състояние, като употребява алкохол, да е бил агресивен към някого.

АДВ. Н. – Как преживяваш смъртта на баща си към настоящия момент?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – това не мога да го обясня, защото много лошо нещо е туй. Щото синът ми е малък, още като му види колата: „Туй на дядо колата. Туй на дядо трактора.“ И баща ми беше много привързан към сина ми. Като се роди, баща ми дойде в Турция само и само да го види.

АДВ. Н. – Баща Ви пиеше ли извън дома?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – В центъра всеки един работник като се прибира вкъщи сяда да пие по 1-2 бири и се прибира вкъщи, защото си има животни, трябва да се грижи за тях.

Баща ми и майка ми са разведени. Майка беше в Турция и като се пенсионира, се върна тука изцяло при баща ми. Той ходеше при нея в Турция, тя идваше постоянно тука при него. Ние по 2-3 пъти в годината идвахме и той идваше при нас.

АДВ. Н. – Как Ви се отрази загубата на баща Ви?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Лошо.

ПРОКУРОРЪТ – С Д. разговарял ли сте за инцидента?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Не.

АДВ. П. – Като сте отишли на мястото на инцидента при баща Ви вечерта, казахте, че сте видял рана?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Да, видях рана на тила му голяма около 2 см. Имаше кръв по тази рана, но е бил измит, беше изцяло мокър. Аз видях тази рана. Бях с жена ми.

АДВ. П. – Подписахте ли Вие нещо пред медицинските лица баща Ви да не се транспортира до болницата?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Да, като попитахме и те казаха, че няма нужда и ние се подписахме там.

Те казаха, че са дошли до мястото, мерили са му кръвното налягане да е високо и казаха, че е пиян и няма нужда да го закарат до болницата. Кръвното му налягане беше нормално. Той по принцип по някой път вдигаше

кръвно.

Освен на тила, баща ми нямаше други рани по лицето, нито кръв, само отзад на главата му имаше.

АДВ. П. – Кой Ви беше началник в ЗК? Д. Ж. каква длъжност изпълнява?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Аз скоро почнах там и не ги познавам всички.

АДВ. П. – Знаете ли дА. баща Ви е имал скарване с Д. Ж. и сбиване с него?

СЪДЪТ изисква от адв. П. да поясни в каква връзка задава този въпрос.

АДВ. П. – Ами защото казват колко е бил спокоен, в такава връзка задавам въпроса какъв му е бил характера. Знаете ли дА. са имА. някакъв проблем с Д. Ж.?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Ами то преди години са имА. нА.. Зная, че са имА.. Тогава шефката им наредила една задача, пък този механика казал на баща ми да остави тази работа и да направи друга работа, после пък шефката се карала на баща ми.

АДВ. П. – Вие бил ли сте заедно с майка си да ходите при местния полицаи Д. Н. да се оплаква тя, Вие бил ли сте с нея тогава?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ Ш. Ф. И. – Във всяка къща понякога стават неприятности.

Ходихме при Д. Н. с майка ми преди 2 години . Тогава се скараха с майка ми и майка ми тогава искаше да отиваме, защото се скараха, но пак си бяха заедно, не бяха разделени.

АДВ. Н. – Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

АДВ. П. – Нямам други въпроси.

СЪДЪТ дава 10-минутна почивка.

В 11,50ч. съдебното заседание продължава.

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Вечерта на 13.05.2022г. те имаха банкет в ресторанта на селото. Ф. целия ден беше на работа, прибра се и вкъщи пръска, цял ден си шета, беше доста изморен. Взе си един душ и тръгна за банкета.

През нощта ми звъня телефона, обаче преди да го вдигна, спря. Искан да отвърна веднага, обаче беше заето – обаждат ми се жената на Д.- Н.. Отвърнах ѝ и тя каза: „Бульо, вървете да прибирате вуйчо, той е паднал пред ресторанта, бил е много пиян. Обаче не се притеснявай, сега е бил добре.“ Аз позвъних на сина ми и снаха ми да отидат да го приберат и те казаха, че вече са на път. През това време Невил се е обаждала и на тях. Отидоха да го приберат. Само им звъня: „Какво стана, какво е положението му?“, те казаха: „Той лежи в линейката, оказА. са му помощ, кръвното му са мерили, инжекция са му правили и чакаме“. ИзчакА. едно известно време и тогава пак им звъня да разбере какво става. Те ми казаха, че ей сега ще се приберат вкъщи. Аз ги питам: „Ама той какво иска – в болницата или вкъщи?“, „Вкъщи“ те казаха и го донесоха. Излязох да ги посрещна. Те го смъкнаха от линейката, сложиха го в количка и така го придвижиха до входната врата. На входната врата спряхме, но той спеше, ей така на една страна му е главата и спеше или беше в безсъзнание. Донесоха го К., Ф. и другото момче, сега не мога да се сетя как се казваше – те тримата, сина ми и снаха ми заедно го донесоха. Той целия беше мокър и трепереше, щото му е студено сигурно. Вкарахме го вътре вкъщи. Обаче преди да го вкараме, аз като ги посрещам и казвам на Ф.: „Ф., какво се случи с батко ти Ф., какво му е?“, той каза: „Бульо, като излязохме от ресторанта и като завихме и той падна по гръб и си удари главата“. „Абе Ф., какво е пил толкова чак да падне?“, а той вика: „О, той цяло шише мастика изпи“. Аз викам: „Абе той толкова пиене никога не е употребявал, може биричка, ракия, вино.“, „Е, не знам, тази вечер туй пи“. Викам им: „Айде вкарайте го, той трепери, студено му е“. Вкарахме го заедно. Аз преди да дойдат вече му подготвих канапето, не в спалнята, просто във входната стая, понеже имаме стъпала към горе и той нА. е пиян, да не стане тъй да се движи. Сложихме го да спи. Съблякохме го, той целия трепереше, сложихме му само едни боксерки. Ф. и той помогна, през цялото време беше. Сложихме го да спи и той захърка. Още като го сложихме, той трепереше и даже юрган изкарах май месец, и захърка. След това ние си поговорихме, те момчетата си тръгнаха и викам на сина и снахата и те да си тръгват, той щом се е прибрал спи вече. През нощта той два пъти повръща, обаче не е

повръщал изцяло, само се чува, че повръща и аз му нося леген. Просто нищо не изкара, но повдига му се само и аз си легнах. После още веднъж идвах да му помогна. Той само си повдигаше главата, аз му налагам легена и пак няма нищо, и легнах си.

На сутринта станах, звънеше му телефона и аз се придвижих нА., че той не чува телефона. Взах телефона и му го подадох и ме казах: „Ф., търсят те, ти трябваше в 05,00ч. да си на работа“. Обажда се Г С защо не е на работа, защо е закъснял. Той нищо не каза. Сложих му телефона на ухото, но само „мм – мм“ и толкова. Аз оставих телефона и му викам: „Ф., ставай бе, викат те на работа“, той нищо не ми отговори, продължава да спи. Още веднъж звъня и аз му викам: „Абе Г той снощи паднал, явно не знаете, ударил си е главата, пиан е доста, той до обяд сигурно няма да стане.“, „А, добре, аз не знаех“. Аз го оставих.

Аз бях същата вечер с болки. Той замина за банкета и след 1-2 часа мен ме хванаха болки коремни, обаче непоносими. Взах си успокоителни, легнах си и един час дА. съм спала.

На сутринта снаха ми идва и ми казва: „Майко, ти си с болки, дай да те закараме“, аз : „А, не, той баща ти нА. спи, не е изтрезнял, няма да ходя“. Тя каза че братовчед й ще ходи до Силистра и че ще ме закарат до Бърза помощ и ще ме върнат. Аз се съгласих, че бързо ще стане. Дойдохме в Бърза помощ, направиха ми изследвания, направиха ми видеозон и ме пратиха в хирургията. Д – р Д ме посрещна, гледа изследванията и каза, че трябва веднага да се настаня в болница. Казах му, че нямам осигуровки тука, ако може да ми направи една инжекция и ще ходя в Турция да се лекувам. Той ми каза, че имам апандисит и някакви израстъци на черва. Не се съгласих да остана тука, направиха ми болкоуспокояващо и тръгнахме. Отбихме се на автогарата да си взема билета и се прибрахме.

Като се прибрахме, той още спи. Викам му: „Ф., ставай, ставай“, той стана, придвижи се към банята, обаче зА.таше и аз се движа след него. Той влече в тоалетната, пусна душа, пусна водата, взе си един душ, обаче зА.та постоянно. Аз го чакам на вратата с хавлията. Изкъпа се, доколкото можа, обаче той се беше изпуснал в леглото, аз затова настоявах да влезе и да се изкъпе. Веднага с хавлията отиде и си легна и захърка пак. Аз го питам дА. иска нещо, той нищо не ми отговаря. Обух му боксерките. Дойде снахата, той спи и нищо не отговаря. Обади се дъщеря ми: „Ти защо стоиш, ще можеш ли да пътуваш? То не става да пътуваш с автобус. Трябва с кола да те донесат. Събуждай баща ми той да те донесе“, аз й викам: „Как ще ме донесе, той още не е изтрезнял“. Знаех, че има раничка на главата, аз я видях, обаче й казвам: „Как ще кара, той още не е изтрезнял, няма да може да ме донесе“. После тя ми затвори и се обадила на брат си и му каза да ме донесат, да не чакам на

автобус. Аз пак го събудих, викам му: „Ф., ще тръгвам за Турция, цяла нощ болки имах, ти какво ще кажеш“, той мълчи. Обаче стана, дойде в кухнята, имаше портокал и грейпфрути, обели си нещо и си хапва. Викам му: „Абе защо не ми отговаряш? Ш. ще вземе колата, като станеш, ще я търсиш. Да тръгваме ли?“, той: „...мх..“, само това каза, обаче гледаше навън, без да ми обръща внимание. Казах му, че снощи много е пил. Попитах го дА. е пил. Отговори пак с „...мх..“ Отговаря на всичко с „...мх..“ Поисках да му измеря кръвното и го измерих. Кръвното беше нормално. Измерих му и захарта, тъй като и аз и той сме диабетици. Кръвната захар беше висока – 16, но не беше много опасна. През това време той буташе покривката. Казах му да се спре и да не си играе с нея като дете. Не осъзнавах, че той нещо е получил в главата. Все си мислех, че той е пиян. Постоянно повтарях какво е пил толкова, че не изтрезня. Нищо не отговаряше. Оставих го на масата да стои и му казах, че излизаме. Попитах го дА. ме чува. Пак отговори „...мх..“ Оставих го да яде това, което си беше обелил и тръгнахме. По пътя се обадох на снаха ми, тъй като бях пунала да пера чаршафите, да мине по някое време, да ги простре и да види как е. Тя е ходила. Той бил заспал на масата. Това тя ми го каза – простряла, а Ф. си бил опрял главата и спял на масата. Тя го събудила. Той обиколил масата и пак седнал, нищо не казал.

Ние пристигнахме в 10.30 часа в болницата. Направиха ми изследванията и се оказа, че е същото – апандисит. На 15 сутринта в 9.00 – 9.30 часа бях на операция. В същото време него са го настанили в болницата, но на мен не ми казаха. След 24 часа от операцията ме изписаха. Дъщеря ми предложи да ме докарат. Аз не бях съгласна, понеже имах шевове. Каза ми, че трябва да издържа и ще ме докарат. Попитах дА. баща ѝ не е добре. Каза ми, че той вдигнал кръвно и кръвна захар, и са го настанили в болница. Те вече разбрА., че имало побой, но не ми казаха.

На 16 вече се бяхме прибрА.. Казаха ми да се успокоя и щели да ми кажат нещо. Тогава ми казаха, че баща им е бил бит, не е паднал. Попитах как толкова хора идваха у нас и никой не каза, че е бил бит. Ако ми бяха казА., че е имало побой, нямаше да се интересувам от нищо, а направо щяхме да отидем за медицинско. Първото нещо, за което щях да се сетя, е да искам медицинско, щом е имало побой. Нея вечер тези, които идваха у нас, другите момчета, мълчаха. Говореше само Ф. и той ми каза, че е паднал сам. Той както мен подведе, така е подвел и линейката. КазА. са, че е паднал, не са

казА., че е имало побой.

Нея вечер си останахме вкъщи. В болницата не пускат, само когато има свиждане и то по един час на обяд. На следващия ден бяхме при него. Той само хъркаше, спеше. Беше с висока температура и високо кръвно. Устата му беше изсъхнала и в афти. Поисках марля от сестрите и му овлажних устата. Дадох му да пие вода. Питам го дА. ме чува. Казваше ми само „...ъъ...“. Чувахе, но нищо не отговаряше. Един час бях при него. Налагах му хавлии на главата и гърдите. След това излязох и говорих с докторката. Тя обясни, че нищо не трябва да се прави, само ще го следят. Поисках да остана при него, а тя ми отговори, че отделението е интензивно. Когато го преместят в стая, ако завеждащия разреши ще мога да остана.

Така всеки ден бяхме при него. Ходихме и следобеда, да го носим на скенер. На 6-тия ден от престоя му в болницата, влязох при него. Сестрата превързваше друга болна до него. Тя му извика: „Ф., Ф., я си отвори очите, виж кой е дошъл!“ Той не отговори. Сестрата каза, че на визитацията за деня леко си е отворил очите. Тя отново му извика на висок тон и той леко си отвори едното око. Сестрата го попита: „Кой е дошъл?“ Тогава той глухо прошепна: „Жена ми“. Аз се зарадвах и му казах, че е добре, ще се оправи /разказва като плаче/. Повдигна си само веждите, не каза нищо друго. От радост изтичах при дъщеря ми, изпратих я да го види и казах, че е проговорил. На другия ден само спеше до последно.

ПРОКУРОРЪТ – От колко време сте разведени?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Разведени сме от месец януари 2018г. Разводът не беше от неразбирателство и кавга. Аз работих в Турция. Там жена, която е разведена, като напуска работа своеволно, получава обезщетение. Разбрахме се с него да се разведем по разбирателство. Аз преди да напусна работа се пенсионирах по болест. Така стана, че този развод не ни послужи за нищо. Не сме се карА. и не сме имА. проблеми. С усмивка дойдохме в съда и с усмивка излязохме оттук. Даже се почерпихме навън. Да, бях на работа в Турция. Той живееше тук, но идваше при мен. В началото и той беше в Турция. През 1999г. заминахме за Турция. Първо отидох аз, след това и той дойде. После прибрахме и децата. Тогава режимът

беше с виза. Бяхме 2 – 3 години заедно и после каза, че в Турция не може да живее. Идваше тук при майка си, стоеше 2 – 3 – 4 месеца и пак се връщаше при нас. Не му беше хубаво в Турция. Започваше някаква работа, напускаше и пак се прибираще в България. Имахме къща тук. Живееше тук и там. Аз по празниците и по ваканциите винаги съм била тук.

Женени сме от 1983г. През 1999г. заминахме за Турция. Той се върна през 2002г., а аз продължих да работя в Турция. До 2018г. бях в Турция. През 2018г. се върнах окончателно в България и заедно с Ф. живеем в дома ни.

ПРОКУРОРЪТ – Как бихте опиС. вашия семеен живот, имА. ли сте случаи, в които той е проявявал агресия към Вас?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Той си беше по – тих. В обществото, като е пил, е имал дразги, особено на сватби. Под дразги имам предвид например да каже на оркестъра да свири, че му се играе. Беше весел, жизнен. Вкъщи не е пиянствал, не е чупил, не е крещял. Не сме имА. такива проблеми.

ПРОКУРОРЪТ – Вие познавате Д., с него знаете ли да са имА. някакви конфликти?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – В последно време той спомена, сега може и Д. да си спомни. Имало е рожден ден на Д Това беше през месец март. Много добре си спомням - Ф. беше на 05.03, а Д е на 20.03. Ф. искаше нещо да подготвя, за да почерпи и той в кооперацията. Тогава казал на Дечко, че си имат разправия и ако той е на банкетa, няма да остане. Тогава той ми сподели и го попитах какво имате да делите. Той каза, че били завистливи тези двамата Ф. и Д.. Не ми е казвал, че се карат. Не е казвал, че има нещо сериозно. Дму е колега, не знам цялото му име. Каза, че се дразнят, все го подтикваА.. Не е споменаваА. да са се карА..

Ф. винаги е бил добър с децата ни. Все отделно сме били и когато се съберем за нас винаги е било празник.

Ф. е приятел с Д. от детството си.

С Ф. сме заедно от 1983г. По банкети съм го виждаА. пил. Иначе, вкъщи да седне сам да се напива не съм го виждала. Не съм го виждала никога да заА.та, когато е пил. Той имаше структура на спортист. Никога не съм го виждала да пада като пиян. Някой да ми беше казал, че е удрян и бит, никога нямаше да повярвам. Не беше такъв мъж да се даде. Той явно него ден беше много изморен и какво е консумирал точно не знам. Знам, че е нямал сили да се изправи пред Д.. Д. отива и го удря на масата и той пада със стола. Извеждат го навън. Навън вече никой не ми даде обяснение какво е станало.

Ф. беше облечен с карирана риза и сив панталон. Целият беше мокър. Дрехите ги взех и веднага ги сложих да се изперат, за да не мирише. Само по косата имаше много малко кръв. Той беше измит. По дрехите имаше следи от повръщано. Не беше напикан, но беше целия мокър. Беше обут със сандА., летни обувки. Той като е паднал, е изгубил съзнание. Ф. ми каза, че е изгубил съзнание. Те са го залели с вода. От хладилника са взели студена вода и се го полели да изтрезнее. Това ми го каза Ф.. Кръв нямаше въобще по него. Ф. ми каза, че са проверили дА. не си е глътнал езика. Мъчили са се да му помогнат да се съвземе. Ф. ми каза, че е бил в безсъзнание. Каза ми, че се е подхлъзнал, паднал и изгубил съзнание. Не ми каза колко време е бил в безсъзнание. Каза, че са му помогнаА. да се съвземе, а дА. са го мокрили заР. повръщаното или да се съвземе, не знам.

АДВ. Н. – Как преживявате тази липса на съпруга си?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Ние толкова години живяхме отделно и вече се радвахме, че сме заедно. Нямам думи да опиша мъката и болката си. Децата много трудно възприеха станалото. Те бяха в депресия/ разказва като плаче/ Не им е леко. Изживявам мъката и тях утешавам. Ф. винаги помагаше на децата с каквото може и колкото може.

АДВ. П. – Ходили ли сте в полицията със сина си да се оплаквате?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Да, ходили сме. Повода, по който сме ходили, не засяга това дело. Бяхме се прибрА. от банкет. Бяхме на

абитуриентската на Георги Станев. Той пийна. Прибрахме се. Казах му да се прибира вътре, а аз да сложа на овцете. По едно време идва и вика отдалече да не им слагам, но аз им бях сложила. Дойде, тръгна към мен, но аз не го заслужавах. Само един случай е имало. Този случай беше преди две години и повече. Бях се върнала вече окончателно в България.

С Д. не бяха в добри отношения. С Ф. не зная в какви отношения са били, все пак са колеги. Той само спомена, че тези деца се заяждат постоянно, дразнят го с нещо.

АДВ. П. – Знаете ли дА. е имал проблеми с някой друг от колегите и конкретно началника П Ж.?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Чувала съм и за това, но не е нещо сериозно. Зная, че са имА. разправия, но това не засяга мен, а кооперацията.

АДВ. П. – Когато е дошла линейката, кой Ви се обади?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – От мястото, когато е пристигнала линейката, ми се обади сина ми Ш.. Попита ме дА. да го носим въщи или в болницата. Попитах какво казват от линейката и баща му. Каза ми, че хъркал и ще го попита. След това каза, че ще го носят въщи.

ВЪПРОС НА СЪДА-По какъв точно въпрос отидохте при полица Д. Н.?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. –

Защото той нА.таше да ме удря. Уплаших се, че ще ме бие, но не ме удари.

ВЪПРОС НА СЪДА – Но подадохте ли оплакване, какво точно направихте като отидохте Вие в участъка?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Ами само обясних и той го извика и му каза: „Не е прилично и не са желателни тези работи, разберете се!“ и ние се разбрахме и се прибрахме вкъщи.

ВЪПРОС НА СЪДА – За домашно насилие подавала ли сте сигнал?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Не, никога.

АДВ. Н. – От 1983г. до ден днешен той удрял ли ви е някога през живота?

ГР. ИЩЕЦ И Ч. ОБВИНИТЕЛ В. О. А. – Не.

АДВ. Н. – Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

АДВ. П. – Нямам други въпроси.

В СЪДЕБНАТА ЗАЛА е повикана свидетелката Севил И.а.

СНЕМА се самоличността ѝ:

С Д Х – И – без родство с подсъдимия, съпруга на гр. ищец и частен обвинител Ш. Ф. И..

СЪДЪТ предупреди свидетелката за наказателната отговорност по чл. 290 от НК и ѝ разясни правата по чл.121,122 НПК. Същата обеща да говори истината пред съда.

СВИД. С– И. – В полунощ на 14.05.2022г. към 01,00-01,30ч. ми звънна по телефона съпругата на Д.. Предупреди ме, че моят свекър е паднал и са извика. линейката. Каза, че е звъннала на свекърва ми, но тя явно не е вдигнала, затова ми звъннала на мене. Събудих мъжа си, даже той по време

на разговора се събуди и вика: „Какво има?“. Аз му обясних и му казах, че е дошла линейката за татко, да се облича бързо и да тръгваме, защото вика А. най – близките. Ние хукнахме към центъра. По време на пътя звъннах на майка и ѝ казах, че ние отиваме в центъра, дошла е линейката, татко е паднал – така ми казах. Казах ѝ, че ще държим връзка по телефона, защото през вечерта нейният стомах много я болеше, ние най – късно в 23,00ч. говорихме с майка и тя каза, че много я боли стомаха, че не е добре. Затова ѝ казах тя да си стои вкъщи, а ние с Ш. ще отидем.

Стигнахме там. Свекърът ми беше в линейката. Навънка имаше четири момчета и служители на линейката. Татко беше вътре, спеше – така ни казах от спешното докторите, че спи. Даже ги попитах дА. не трябва да го закараме в болницата, те казах, че за тази вечер е четвъртата пиянска случка, няма смисъл да го закараме, просто да си спи и утре ще се събуди. Звъннах на майка да я попитам какво да направим – да го закараме ли или да го приберем вкъщи и тя каза: „Питайте баща си!“ Аз като говорих със служителите на линейката, мъжът ми Ш. беше при татко и го питал татко и уж казах, че искал вкъщи, обаче аз не го чух, че искал вкъщи, той само спеше. Прибрахме го вкъщи.

На сутринта рано, понеже имаме животни, ние с мъжа ми отидохме да гледаме животните и хем да видим майка как е положението с нея, защото ние не знаем за татко, казах, че е пиян. На сутринта майка беше много зле от стомашни болки. Казах, че няма да стане така, а трябва да отидем до спешното да я прегледат. С моя братовчед дойдохме тука в Силистра в спешното с майка. Оказа се, че е апандисит. Това се случва на 14.05.2023г. към 11,00ч. на обяд. А пък татко спеше. Като се прибрахме вкъщи майка събуди татко. Аз не бях там, но тя му измерила кръвното, защото апаратът беше на масата. Като се прибрах вкъщи, говорихме по телефона със сестрата на Ш., че майка не е добре, че трябва да се оперира, а пък тука няма осигуровки. Затова решихме да я качим в колата и комшията и мъжът ми я закараха до границата с Турция, а пък от границата я посрещна дъщеря ѝ. Оказало се е, че е апандисит.

В неделя сутринта като отидохме пак да гледаме животните, мъжът ми каза: „Чакай първо да проверя татко дА. се е събудил“. Като влече вътре и после излезе да ме извика: „Ела да ми помогнеш, щото татко лежи върху килима!“ Татко си беше сложил ръката под главата и си лежеше върху килима. Не знаехме дА. е паднал, защото не бяхме там. Извикахме комшията, вдигнахме го на канапето, извикахме Спешна помощ и тя дойде след около половин час, и го закарахме в болницата. Обаче след като се разчу, че е дошла линейка за татко и той само спеше, ние си мислим, че спи, не знаехме, че има побой, нищо не знаехме, и като се прибрахме в село да му вземем дрехи, защото от болницата искаха пижами, научихме, че е имало побой. Него ден жената на Д. постоянно ми звънеше да пита: „Как е вуйчо? Как е вуйчо? Как е вуйчо?“. После, като разбрахме, че е станал побой, пак дойдохме в Силистра. Говорихме даже с докторката, че е станал побой, ние как да

постъпим. Тя ни упъти да отидем в МВР да пуснем жалба, че е станал побой. С Ш. към 16,30-17,00ч. отидохме, подадохме си жалбата и се прибрахме на село. Така постепенно всеки ден отивахме при него. На следващия ден ни извикаха по – рано, за да го вкараме в скенера, няма А. служители. Почти една седмица ние постоянно си бяхме тук в болницата, за да го придвижим от стаята до скенера.

АДВ. Н. – Като какъв човек познавате свекъра си Ф.?

СВИД. С – И. – Той беше много весел. Даже преди да се запознаем с него като семейства, аз го познавах в селото като много весел, шегаджия, обичаше да се шегува с хората. Работих в магазина като продавачка и той всеки ден имаше за хляб и постоянно се шегувахме. Беше доста щастлив. Даже като се запознахме официално, че той е бащата на Ш., понеже приличаше много на моя баща, а моя баща него време не си беше в България – хубав, приятен, обичаше да се шегува и да се шегуват с него. Не беше нервен, намусен.

Аз имам две деца. Те имаха връзка със свекъра ми. Ние сме във втори брак с Ш., дъщеря ми е от първия ми брак, синът е наш. Казва се А и е на 4 години. Макар че дъщеря ми е от друг мъж, свекърът ми много държеше на нея, особено пък на сина ми. Даже си спомням зимата фучи, той си гледал животните и без да се съблече нА. дойде само за 5 минути само да види внука си, целуваха се и се прибра. Много си го обичаше. Даже синът ми още вика: „Това е направил дядо.“, „Това е на дядо“, просто се обичаха.

АДВ. Н. – Как преживя съпругът Ви всичко това?

СВИД. С – И. – Той изпадна в голяма депресия. Така е, щото ние доста години не бяхме в България. Те са били 20 години в Турция. Аз от 10 години съм в това семейство. И таман ние се преместихме в България, стана половин година, откакто сме дошли от Турция и те баща и син връзката, която не могли да изживеят през тези 20 години, постоянно се търсеха и си помагаха. Постоянно заедно вечеряхме, или те идваха да вечеряме заедно или ние отивахме. Просто Ш. изпадна в голяма депресия.

АДВ. Н. – Познавате ли Д.?

СВИД. С – И – Д. го познавам като съселянин, в село живеещ човек. Иначе лично не го познавам. Познавам и Ф.. Те са семейни приятели с Д. отдавна и даже ако не се лъжа те от малки са приятели, защото къщата на Д., в която е растял, е зад къщата на Ф. и са нещо като съседи.

АДВ. Н. – Вие сте видяла Ф. след побоя, кои бяха там, освен Вие, съпругът Ви, Ф.?

СВИД. С – И. – К – К., П., Ф.. Те бяха много спокойни. Разговаряха, шегуваха се, смееха се. Аз се отдръпнах, защото служителката от Спешна помощ ми каза, че аз нямам право на решение, защото съм снаха и да стоя настрана, щом синът му е тука, той ще даде решението, и аз се отдръпнах. Те се смееха, сякаш не се е случило нищо. Д. го нямаше там. Само тези тримата бяха там. Явно са пийнали, защото бяха весели.

Не можах да разбера колко време преди това е станала цялата кавга. Обаче татко си беше изцяло мокър, от глава до пети. Не беше от пот, просто беше намокрен, защото звъннах на майка да пригответи канаето, щото го носим и като го съблече, от дрехите му направо течеше вода. Той беше доста мокър, поливан е с вода или измит или не знам. Не зная кой го е поливал, никой нищо не каза. Освен тях нямаше никой в центъра, навсякъде беше затворено. Това става след 01,30-02,00ч.

В линейката се качихме аз, Ф., К. – К и Ш., П. не дойде. Понеже ние отидохме без кола и искахме с линейката да го закараме и Ф. си бръкна в джоба, като искаше да плати на линейката да го закара вкъщи, но шофьорът на линейката каза, че няма такива работи, че ще го закарат, няма нужда да се плати.

АДВ. Н. – Кога и как научихте, че Ф. бил бит?

СВИД. С – И. – Отидохме в къщата на Ф. да разпитваме, просто да разберем какво е станало, щото този човек не е на себе си, ако е станал някакъв побой да ни каже. Той каза: „Стана, обаче аз не видях. Чух само, че е станал побой“. Той от понеделник до петък, докато напълно се влоши състоянието на татко, през деня по 2-3 пъти постоянно звънеше да пита за състоянието на татко как е, що е. един път той звънеше, един път – жената на Д., постоянно ми звъняха да научат нещо за състоянието му, щото разпитите от тяхна страна бяха такива: „Как е положението?“, „Какво казват лекарите?“, „Защо е още в болница?“. И ние после дойдохме до извод, че е станало нещо пред ресторанта.

Ф. ни каза, че само са се скарА. Д. и татко вътре в ресторанта. Обаче той сам се оправдаваше: „Аз исках да ги спася“, той само това повтаряше: „Аз не съм направил нищо, аз исках само да ги спася“.

От разговора с Ф. и от постоянните телефонни разговори от страна на Н., ние разбрахме, че е станало нещо.

Същата вечер Н. звъня един път. На следващия ден ако не се лъжа 2-3 пъти ми звънна. На следващия ден ми звъня няколко пъти.

АДВ. П. – Когато отидохте на мястото, видяхте ли какви наранявания има?

СВИД. С – И. – Наранявания не съм видяла. В линейката бях, но той спеше. Видях му лицето. По лицето нямаше наранявания. Обаче на сутринта ми направи впечатление, че главата му отзад е вдлъбната и като погледнахме имаше рана на тила там, където е било вдлъбнато. Иначе по ръцете му имаше посинявания, следи от нокти имаше и на гърба му имаше посинявания. Отпред на лицето видимо нямаше нищо.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам други въпроси.

АДВ. Н. – Нямам други въпроси.

АДВ. П. – Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Към момента нямам доказателствени искания.

АДВ. Н. – На този етап нямаме доказателствени искания.

АДВ. П. – На този етап нямаме доказателствени искания.

ПоР. изчерпване на въпросите и липсата на други искания, **СЪДЪТ**
О П Р Е Д Е Л И:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **11.09.2023г. от 09:30часа,** за което да се призоват свидетелите от №1 до №13, без №10 /от списъка за призоваване/, и второ открито съдебно заседание на **13.09.2023г. от 09:30часа,** за което да се призоват свидетели №№ 17, 19, 20, 21 и вещите лица №№ 1, 2, 3 и 4 /от списъка за призоваване/.

За насрочените съдебни заседания страните да се считат за уведомени.

Заседанието приключи в 12,50часа.

Протоколът се написа в съдебно заседание и изготвен на 28.06.2023г.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____

Секретар: _____